

[Poul Møller.]

være — der må bære ansvaret for, at de boliger, der opføres, er forsvarlige og holdbare.

(Kort bemærkning).

Peter Jørgensen: Jeg er naturligvis enig med det ærede medlem i, at det hverken er folketinget eller finansudvalget, der slutter disse kontrakter, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at for cirka fem år siden besøgte finansudvalget Grønland og havde da lejlighed til at se på de boligtyper, som det ærede medlem nu taler om her. Jeg synes, det er en postgang for sent nu at komme med denne kritik, men sent er jo bedre end aldrig.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det ærede medlem hr. Damsgaard var ked af, at jeg ville skyde skylden på venstre for skattebuketterne, men jeg var slet ikke ude på at skyde overhovedet; det var jo det ærede medlem, der skød på regeringen for disse skattebuketter og udgiftsstigninger o. s. v. Jeg har bare konstateret en kendsgerning, simpelt hen den, at venstre i sin tid satte som betingelse, at de love, jeg nævnte, ikke løb længere end til 1. juli, og dermed også vidste, at der skulle komme noget mere, hvad der også kom, altså et vist medansvar for fremtidige buketter. Det synes jeg nok man må have lov til at slå fast.

Med hensyn til skattepolitikken blev der sagt, at vi skulle have mere sammenhæng i den økonomiske politik, så vi kunne undgå de mange skattepolitiske gyngeture, og det skulle vel opfattes på den måde, at det at gynge ikke skulle være noget rart; det er det vel måske heller ikke altid, selv om det nogen gange er det. Det, vi skal undgå, er imidlertid ikke de skattepolitiske gyngeture; hvis det ærede medlem mener det, så tror jeg i hvert fald ikke, det ærede medlem har forstået, hvad det ærede medlem fru Grethe Philip mente, da hun talte om økonomisk sammenhæng og smidighed, for hun sagde jo netop, at det, vi skal undgå, er de samfundsøkonomiske gyngeture. Det gør såmænd ikke noget, at vi har lidt finanspolitiske gyngeture, hvis vi derved kan undgå de samfundsøkonomiske gyngeture.

Det, det drejer sig om, er, at staten i sin økonomiske politik igennem de forskellige indgreb, som man er i stand til at foretage i det moderne samfund, er med til at sikre en rolig og jævn udvikling for erhvervslivet, sådan at der ikke bliver nogen gyngeture derude.

Hvad angår skattereformen, venter vi jo endnu på forslaget fra venstre.

Dernæst et par ord i forbindelse med dette om, at det offentlige til stadighed tager først fremfor de private; det er jo heller ikke rigtigt. Hvis man ser på tallene for udviklingen i de offentlige investeringer og i de private investeringer, så er billedet slet ikke, som det ærede medlem hr. Damsgaard fremstiller det. Der har været en voldsom stigning og en god udvikling i de private investeringer, ikke bare inden for industrien, men da også inden for det erhverv, som det ærede medlem kender så meget til, nemlig landbruget, som har haft en voldsom investeringsudvikling i de senere år. Jeg vil bare minde om, at i 1964 steg investeringen i landbrugsbygninger og avlsbygninger m. m. med 75 pct. Nej, sandheden er vel nok den, at der er ikke nogen, der har taget noget. De private investeringer er gået ganske bravt, det skal de også.

Jeg vil lige anholde dette med, at man kunne sammenligne de 16 pct.s stigning på statsbudgettet med de 3 pct.s stigning i produktionen. Det kan man nu ikke, fordi det ene tal er et realværdital, nemlig de 3 pct., som viser udviklingen i den reelle produktion, hvorimod de 16 pct. er et værdital. Hvis man endelig skal sammenligne, må det være de 3 pct. med de 5 pct.

Må jeg i den forbindelse også sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at det ikke er rigtigt, at vi har sagt, at staten skal bruge mere, end hvad produktionen stiger med. Det bliver man ved med at påstå, og det er ikke rigtigt. Vi har sagt, at stigningstakten i det offentlige budgets udvikling godt kan være stærkere end stigningstakten i det private forbrug og i den private investering, altså den samlede private sektor. Det er det, vi har sagt, og vi vil også fastholde, at hvis vi skal have den rigtige samfundsøkonomiske udvikling, må det være tilfældet.

Dette være også sagt til det ærede medlem hr. Thestrup, som talte om den dynamiske udvikling og den statiske udvikling.